

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolit
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
2 ex. (Of.)
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegrafului Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petiu 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatal convenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Pentru un studiu românesc de Teologie pastorală

Invitare deschisă adresată tuturor P. C. Părinți
și C. Frați Preoți

P. C. Părinți,
Iubiți Frați,

În Biserica ortodoxă română numărul preoților buni este astăzi, din fericire, destul de mare. Ei sunt răspândiți ca o semănătură bună pretutindeni, prin toate provinciile țării, prin toate eparhiile Bisericii, prin diferite orașe, sate și cătune.

Ei lucrează cu dragoste și cu devotament pentru realizarea împărăției lui Dumnezeu în sufletele și pe plăurile românești, înfruntând adeseori vrăjmașii uriași și greutăți mari.

Ei sunt stâlpul de foc care luminează în bezna păcatului căile credincioșilor.

Ei sunt adevărate candelile spirituale care ard în fața altarelor și la icoanele de închinare ale neamului.

Ei sunt adeseori jertfa lui Avel, pe care Dumnezeu o primește din brațele neamului nostru ca pe o tămâie bine mirositoare. Sunt plata de răscumpărare a rățărilor, a greșelilor și a tuturor răutăților noastre individuale și colective...

Noi avem astăzi atâția preoți a căror cea mai aleasă podoabă sufletească este evlavia, este cucernicia creștină izvorâtă din adevărată, sinceră și profundă credință în Iisus Hristos Mântuitorul lumii.

Avem preoți care posed multe din comorile științei teologice și în același timp sunt la curent și cu rezultatele științelor profane.

Avem preoți cunosători ai limbilor clasice și ai limbilor de mare cultură modernă.

Avem preoți bătrâni a căror experiență duhovnicească și pastorală este un adevărat tezaur de mare preț.

Avem preoți tineri ale căror elanuri sunt mereu proaspete și nicio dată secătuite.

Avem preoți cu voință dărză, cu extraordinare puteri de muncă și cu nepotolite doruri pentru realizarea sfintelor și creștineștilor noastre ideale.

Tuturor acestor evlavioși, însuflețiți, învățați, experimentați, osârduitori și buni preoți ai noștri se adresează rândurile acestea ale mele, cerând fiecăruia partea sa de contribuție la discutarea și lămurirea unor probleme specifice românești de Teologie pastorală, care ne interesează în împrejurările actuale pe toți în gradul cel mai înalt.

Teologia pastorală, ca știință sistematizată, e cea mai tânără, cea mai proaspătă dintre toate științele teologice. Prima catedră de Teologie pastorală din lume s'a înființat abia în jumătatea a doua a veacului al XVIII-lea (1777) la universitatea din Viena.

Tocmai din această pricină și literatura de Teologie pastorală e mai săracă, mai redusă decât literatura celorlalte discipline teologice, care au o existență de mai multe secole. Este ușor de înțeles că într'un veac și jumătate nu s'a putut realiza în domeniul Teologiei pastorale atât cât s'a realizat b. o. în domeniul Istoriei bisericești în cursul alor șaisprezece veacuri de existență, sau în domeniul Exegezei biblice, al Dogmaticii etc.

La noi la Români în veacul al XVIII-lea abia s'au putut face unele foarte modeste începuturi ale literaturii de Teologie pastorală. O oarecare temelie mai trainică s'a putut pune la noi, acestei literaturi numai în jumătatea a doua a veacului al XIX-lea, prin strădaniile episcopului Melchisedec al Romanului și ale marelui mitropolit Andrei Șaguna din Sibiu. În veacul al XX-lea și mai ales după primul război mondial au început să apară și în limba românească un număr tot mai mare de manuale, monografii și tratate de Teologie pastorală. Cu toate acestea suntem încă foarte departe de unde ar trebui să fim, suntem foarte departe de a fi ajuns să avem fixate în scris toate îndrumările necesare unei bune conduceri pastorale a credincioșilor noștri.

Dar nici ceeace avem până în prezent în acest domeniu de activitate nu este în întregime bun. Adeseori scriitorii noștri bisericești contemporani au procedat în domeniul Teologiei pastorale la fel ca și în domeniul celorlalte științe teologice și anume: au citit fel și fel de cărți străine, au adunat material prețios, pe care l-au rânduit apoi după un anumit plan și au făcut să apară diferite studii de Teologie pastorală. Unii autori au reușit uneori să ne dea lucrări bune chiar și prin această procedură. Dar oricât de bune ar fi aceste lucrări se simte totuși că ele nu sunt răsărite și crescute din sufletul nostru ortodox și românesc. Se simte mai mult sau mai puțin că ele au plămădită străină, că conțin lucruri nepotrivite cu credința, cu firea și cu obiceiurile noastre.

Adevărata Teologie pastorală românească trebuie neapărat să răsăre în întregime din psihologia religioasă a neamului nostru, psihologie care este cu totul diferită de a celorlalte popoare și confesiuni. Teologia pastorală românească trebuie să se bazeze integral pe realitățile spirituale ale ortodoxiei și ale românismului. Ea trebuie să se nască și să se închege din frământările noastre, din nevoile noastre sufletești și trușesti, din biruințele noastre și din înfrângerile noastre pastorale. De aceea la

alcătuirea acestei Teologii pastorale poate să contribuie și încă într'o formă foarte bogată fiecare preot, fiecare păstor de suflete, care și-a aplecat urechea, și-a îndreptat privirile și inima spre viața lăuntrică a credincioșilor săi, cu scopul de a observa, de a cunoaște și a înregistra toate manifestările și toate necesitățile vieții neamului nostru. Fiecare bun păstor de suflete, fiecare bun preot, poate să fie într'o anumită măsură autor al acestei lucrări de mare însemnătate pentru noi toți.

Fiecare experiență pastorală românească prinsă în cuvinte și redată, fie și pe calea unor scrisori simple și fără pretenții de publicitate, alcătuiește un document valoros pentru știința noastră de Teologie pastorală și formează o pagină prețioasă în cartea îndrumărilor, în cartea care ne învață cum să păstorim turma incredințată grijilor noastre.

Iată prin urmare motivele care m'au îndemnat să scriu aceste rânduri, să lansez acest apel, să fac această invitație adresată tuturor P. C. Părinți și Frați Preoți, rugându-i să însemneze fiecare pe hârtie toate experiențele, toate observările și toate constatările duhovnicești și pastorale și a le trimite apoi oficial pe adresa: *Tipografia Arhidiecezană, Sibiu. Pentru Pr. Teofil.*

Aceste însemnări vor fi de mare folos celui ce scrie aceste rânduri, întru închegarea unui îndreptar pastoral românesc, atât de necesar preoțimii noastre.

Pentru a veni în ajutorul P. C. Părinți și Frați și a le ușura întrucâtva orientarea, dăm în cele ce urmează o schiță a programului cu problemele care ne interesează în primul rând și anume:

1. *Credința creștină și moralitatea neamului nostru sunt ele astăzi la un nivel mai înalt sau mai scăzut decât au fost în trecutul nostru apropiat sau mai îndepărtat?*

În legătură cu răspunsurile care se vor da acestei întrebări se vor arăta desigur și cauzele cu caracter general sau special care au contribuit la sporirea sau diminuarea tezaurului de credință și morală creștină. Așteptăm și chiar dorim să se exprime păreri personale și să se facă propuneri pentru o cât mai fericită îndrumare și rezolvare a acestei probleme de capitală însemnătate pentru noi pentru preoți și pentru întreg viitorul neamului nostru.

2. *Ce crede astăzi poporul nostru despre rostul Bisericii și al clerului în viața neamului?*

Noi știm că dela începutul ființării noastre Biserica ortodoxă a fost inima care a pus în mișcare toate părțile organismului neamului, a fost temelie sigură pe care s'au răzimat toate realizările sufletului românesc, a fost cu adevărat o Biserică a poporului, iar clerul nostru a fost stegarul tuturor idealurilor neamului. Clerul a dat în cursul veacurilor numărul cel mai mare de mucenici ai credinței ortodoxe și ai naționalismului românesc.

Ar fi o pierdere imposibil de înlocuit dacă în concepția poporului nostru ar avea loc o abatere, o frângere dela linia sănătoasă a tradiției în ceea ce privește rostul Bisericii și al preoțimii în viața neamului.

3. *Care este astăzi raportul sufletec al preoților cu credincioșii lor?*

Se știe că în tot trecutul nostru ortodox și românesc clerul și poporul au fost nedespărțiți și la bine și la rău, au fost totdeauna înfrățiți până la formarea unei singure unități sufletești, pe care n'au putut-o sparge nici prigoanele, nici nedreptățile, nici viclenele ademeniri, nici torturile, nici silniciile și nici chiar moartea cea mai amară. Suntem noi preoții astăzi în aceeași sfântă și nebiruită unitate de credință și viață cu poporul nostru, sau am ajuns să ne despărțescă o prăpastie primejdieasă?

4. *Care sunt metodele de tratament duhovnicesc și de lucrare pastorală cele mai bune, cele mai ducătoare la scop, cele care au dat rezultate pozitive în viața neamului nostru?*

Fiecare duhovnic, fiecare păstor de suflete are anumite experiențe, fiecare preot a făcut anumite încercări, a folosit anumite mijloace întru conducerea credincioșilor săi la mântuire. Unele din aceste mijloace s'au dovedit foarte bune, altele s'au dovedit cu totul nepotrivite pentru firea neamului nostru. Interesează foarte mult cunoașterea amănunțită din partea fiecărui preot atât a mijloacelor de păstorire cu rezultat bun, cât și cunoașterea celor ce s'au verificat improprii păstoririi credincioșilor noștri. Din unele învățăm ce trebuie să facem și cum anume avem să lucrăm, iar din celelalte învățăm ce anume nu e bine să încercăm. Deci toate însemnările de natura aceasta vor fi deosebit de prețioase.

5. *Aproape în fiecare parohie oamarii vorbesc despre un anumit preot, care a decedat sau a plecat în altă parte, ca despre un adevărat om al lui Dumnezeu, ca despre un adevărat părinte al tuturor, ca despre cel mai bun preot pe care l-au cunoscut ei, ca despre cel mai ideal preot ce poate să existe pe lume.*

Noi cei de astăzi suntem datori să ne interesăm foarte de aproape de felul de viață, de ocupațiunea și de întreagă activitatea unui astfel de înaintaș. Noi trebuie să ridicăm vâul și să descifrăm în întregime taina succesului unui astfel de preot. Din viața și activitatea lui preotească noi trebuie să desprindem reguli de viață și de activitate, reguli de foarte valoroasă învățătură pentru noi preoții de astăzi. De aceea este absolut necesar să precizăm însușirile personale și metodele de lucru prin care un astfel de preot s'a impus și a rămas în sufletul oamenilor.

Prin faptul că am pus aceste câteva întrebări nu înseamnă că am limitat domeniul preocupărilor și dreptul de discuție al P. C. Părinți și Frați la ceea ce s'a însemnat aici. Nu! Suntem conștienți că domeniul de activitate duhovnicească și pastorală al preoțimii noastre este atât de vast

și atât de bogat încât este cu nepuțință să fie cuprins în câteva linii generale. Câmpul acestei activități este tot atât de vast și tot atât de variat ca și sufletul omenească.

Din șirul nesfârșit al tuturor încercărilor, din lanțul fără de capăt al tuturor experiențelor, din truda de fiecare clipă, din lupta de fiecare zi, de ani și chiar decenii de rând, fiecare preot poate să comunice ceea ce i se pare mai important, mai de preț și mai semnificativ pentru preocupările noastre și pentru vremurile pe care le trăim. Iată deci că fiecare preot are deplină libertate și nelimitată posibilitate de a contribui cu

știința sa, cu înțelepciunea sa, cu talentul său și cu experiența sa la lămurirea unor probleme care ne interesează în cel mai înalt grad pe toți în clipele de față.

Cel ce scrie aceste rânduri vă asigură că va ști să prețuiască și să aprecieze cu mare dragoste, cu multă bunăvoință și cu tot atât de multă recunoștință strădania și munca fiecărui preot care va răspunde chemării ce i se face prin această scrisoare. Vă rog deci să îndrăzniți a comunica, pe calea arătată, părerile și experiențele activității preoțești.

Al tuturor iubitor frate:
Pr. TEOFIL

Insemnări din Bethel

de Ieromonahul Serafim Popescu

Sub numirea de Bethel este cunoscut un oraș lângă Bielefeld (Westfalia), ce adăpostește pe cei suferinzi, și mai ales pe bolnavii epileptici. Cuvântul Bethel este luat din Sfânta Scriptură și însemnează: casa lui Dumnezeu. Cu drept cuvânt se numește acest oraș casă, căci el vrea să ocrotească ca într-o familie pe bolnavii de tot felul atât sufletești, cât și truștii. Bethelul vrea să fie după doința întemeietorului — „patrie pentru cei lipsiți de patrie”.

Cine este întemeietorul Bethelului? Ce lucrare se săvârșește acolo? Cum este organizată lucrarea de caritate din Bethel?

Desvoltarea Bethelului se datorește pastorului numit „tatăl Bodelschwingh”, omul de inimă care a jertfit totul pentru ridicarea caselor de bolnavi și înzestrarea lor cu cele de lipsă. De aceea bolnavii îl numesc „tata”, căci nimenea n'a avut atâta înțelegere și dragostea față de suferinzi, cum a avut acest ales al lui Dumnezeu. El este pentru biserica evanghelică, ca un Francisc de Assisi pentru biserica catolică.

Născut la anul 1831 în Mecklenburg (Vestfalia) dintr-o familie de nobili, tânărul Bodelschwingh primește în casa părintească o educație aleasă, fiind crescut în credința și iubirea față de Dumnezeu. „Copilul meu, Dumnezeu este foarte bun. El te-a iubit foarte mult”, au fost primele cuvinte auzite de la tatăl său. Aceste cuvinte s'au sădit în sufletul tânărului copil și vor da roade binecuvântate la timpul bărbăției.

La educația aleasă din casa părintească se adaugă o temeinică pregătire ce și-o câștigă prin studii superioare.

După terminarea liceului se ocupă de gospodărie având astfel cunoștințe care vor fi de folos mai târziu pentru organizarea Bethelului.

În sfârșit studiază teologia la universitățile din Basel, Erlangen și Berlin. După terminarea studiilor teologice ajunge preot la Paris în fruntea comunității evanghelice ce există acolo. Mai târziu ocupă o altă parohie în orașul Delwig.

Ceace l-a determinat să se ocupe de suferința omenească, a fost pierderea a lor patru copii ai săi. Când cei patru copii ai mei au murit, mi-am dat seama pentru întâia dată de puterea cea mare a lui Dumnezeu față de oameni, și de atunci am devenit milostiv față de oameni”.

Tatăl Bodelschwingh muncește toată viața pentru alinarea suferinței și ocrotirea, celor nevoiași. Prin îngrijirea și osteneala pastorului Bodelschwingh Bethelul devine patria suferinței și a bucuriei.

Vom lămurii mai la vale înțelesul acestor cuvinte.

Bethelul cuprinde astăzi câteva mii de bolnavi din toate părțile Germaniei, și chiar din țări străine vin cei apăsați de greul suferinței. Cel suferind nu se simte bine între cei sănătoși, sau mai bine zis cei sănătoși n'au destulă înțelegere pentru cei în suferință. Bolnavii are o lume a lui cu totul deosebită. Sufletul celui suferind este robii gândurilor rele, care îl pricinuesc deprimarea sufletească, dușmanul cel mai mare al sănătății. Ca să-l ajuti trebuie să-l scoți din robia gândurilor, să-i dai curaj de viață și bucuria de a trăi. „Nimenea nu e așa de bolnav ca să nu poată fi de folos; și nimenea așa de sănătos ca să nu albe nevole de ajutorul apropiatului.”

„Lucrul folositor săvârșit cu voce bună este medicina cea mai bună pentru bolnavii noștri”, a zis tatăl Bodelschwingh. De aceea toți bolnavii muncesc, ca în felul acesta să înlăture gândurile, ocolindu-se cearta ce s'ar putea ivi între ei. Lucrul întâ-

rește conștiința de sine. Bolnavii sunt educați în așa fel, ca ei să nu se socotească niște exilați ai vieții, ci membri folositori ai societății. Lucrul lor este foarte prețuit ca un dar al lui Dumnezeu. Bolnavii trebuie să știe: noi lucrăm cu slabele noastre puteri la o lucrare ce se săvârșește după voia lui Dumnezeu. Nu toți bolnavii pot munci, fiind prea slăbiți și chinuți din pricina suferinței. Dar cei mai mulți, mai cu seamă bolnavii epileptici muncesc fiecare la meșteșugul său. Sunt diferite ateliere de tâmplărie, fierărie, croitorie în care bolnavii lucrează bucurosi că pot ajuta și ei cu munca lor la bunul mers al comunității. Munca lor este bine prețuită și răsplătită.

Sufletul bolnavului este înseninat adeseori prin serbări aranjate în scopul de a-i ușura viața. Când vreun bolnav are ziua nașterii, sau 25-30 ani de petrecere în Bethel, se serbează ziua aceea. Munca și voia bună sunt de mijloace de întremare sufletească. Omul bătut de suferință este în felul acesta ridicat din starea sa de cădere și prin deprinderea cea bună ajutat să-și ducă jugul suferinței. Astfel Bethelul nu este numai locul suferinței, al necazului și lacrimilor, ci și al bucuriei, al credinței, al dragostei și al muncii. El vrea să aprindă în sufletul celor bolnavi lumina vieții veșnice. Bethelul este împărțit în diferite familii sau case. Casele poartă numele orașelor din țara sfântă: Nazaret, Cana, Betlehem, Tabor etc. În fruntea fiecărei familii stă „tatăl casei”, un diacon sau pastor căsătorit, având datoria să se îngrijască de bolnavii de sub conducerea sa. Tatăl lucrează cu bolnavii sfătuindu-i și povățuindu-i. Mama casei se îngrijește de ale bucătăriei, fiind ajutată în lucrul ei de diaconiște. Toți lucrează pentru bunul mers al familiei. Bolnavii sunt în felul acesta îngrijiți și bine educați. Munca disciplină viața bolnavului, dându-i în același timp dreptul la existență.

Cuvântul „însănătoșare prin muncă” este un principiu medical, aplicat prima dată de bătrânul tată Bodelschwingh. Prin lucru, bolnavul țese din pasivitatea suferinței și călăuzit la împărăția bucuriei lui Dumnezeu. Bolnavul care muncește se simte îndreptățit la pâinea cea de toate zilele. „Munca face viața dulce, este o expresie des auzită. Muncă în ateliere, muncă în familie, muncă în aer liber, căci numai așa viața primește un sens. Bethelul este „orașul muncii vesele”.

Munca este alternată de rugăciune și cuvântul lui Dumnezeu. În fiecare dimineață și seară se citește din Sfânta Scriptură. Odată sau de două ori pe săptămână sunt „ore biblice” în care se explică anumite texte din Sfânta carte. „Prin predica cuvântului dumnezeesc se urmărește

întărirea sufletească a suferindului și prăgă tirea pentru o viață mai bună. Credința în viața viitoare este izvorul nesecat de mângăiere pentru sufletele cari s'au răstignit lumii. Se explică anumite texte din Sfânta carte în cari se vorbește despre slava viitoare a celor iubitori de Dumnezeu. „Suferințele veacului de acum nu sunt vrednice mării ce va să fie”. Psaltrea cu bogatele și mângăietoarele ei învățături este un izvor de întărire duhovnicească pentru cel suferind.

Dumnezeu vorbește oamenilor prin suferințe. Prin suferința bolnavilor se ispășesc păcatele societății omenești. Prin ea, Dumnezeu pune la încercare iubirea noastră. Sub chipul smerit se ascunde Hristos celce „milă voește și nu jertfă”. Hristos este Stăpânul vieții și al morții. „Ori de murim, ori de viem, ai Domnului suntem”, zice Apostolul Pavel. Aceste gânduri sălășluiesc în sufletele celor suferinzi. Celce primește aceste gânduri și e în stare să pătrundă ceva din taina suferinței creștine, își duce ușor crucea.

Sunt bolnavi atât de chinuți, cât nu mai pot primi niciun ajutor din afară. Casa lor se numește „Eben-Ezer”, cuvinte ce însemnează: până aici a ajutat Dumnezeu. — Limba iubirii se face tot mai înțeleasă chiar și acolo unde nu e posibilă nicio punte spirituală de înțelegere. Bolnavul simte unda de iubire sau ură ce vine dela cei apropiați ai săi. Am cercat să mă apropiu cu întrebări sufletești de acești bolnavi. Prea puțin se cunoaște sufletul lor. Bolnavul nu-și desvăluie lăuntruul său sufletească. Măntuitorul singur a pătruns până în adâncul de taină a sufletului omenească, unde a văzut lipsa pe care înlăturând-o a zidit din nou pe om după voia Sa dumnezească. „Noi cunoaștem prea puțin sufletul omenească”, a mărturisit un doctor, de aceea nu putem aduce ajutor real celui lovit de suferință. Toată știința de însănătoșire a bolnavului, la aceasta trebuie să tindă: scoaterea celui suferind de sub povara deprimării sufletești, ca el să poată primi ajutorul lui Dumnezeu. Bolnavul nu este un desmoștenit al sorții, ci un chemat al Împărăției lui Dumnezeu. (Va urma).

Sfântul Sinod. — Potrivit Art. 4-5 din Statutul legii de organizare a Bisericii ortodoxe române, Sfântul Sinod și-a inaugurat prin Mesaj Regal în ziua de Joi 2 Decembrie 1943 lucrările sesiunii ordinare de toamnă.

Cel care vorbește vinde, cel care tace cumpără

FOISOARA

Personalitatea eroică a Mitropolitului A. Șaguna

de prof. Pr. SIMION RADU, Sibiu

Peste 3 zile, neamul românesc serbează 25 de ani dela marea unire dela Alba-Iulia lui Mihai Viteazul, din 1 Decembrie 1918.

Acel care nu cunoște trecutul nostru, dușmanii, afirmă că acest praznic național este consecința unui hazard. Dar pentru celce răsfoiesc mai des paginile istoriei noastre, momentul acesta se integrează organic în ea, fiind pregătit de veacuri, prin munca, lupta și jertfa a sute de generații.

Până la această unire s'au încrucișat atâtea spade și au sângerat atâtea trupuri de martiri, s'au frânt atâtea condee și s'au sbatut atâtea suflete, lanț nesfârșit de eroi, de arme și de cărturării.

Din șirul imens al acestor pioneri cărturari ai realizării visului unității naționale, vis pentru care „ne-au răposat și moșii și părinții”, societatea „Sf. Gheorghe” come-

morează azi, într-o 4-a ședință pe Mitropolitului Andrei Șaguna, a cărui pomenire Biserica o face la 30 Nov., ziua Sf. Ap. Andrei, cel întâi chemat la propovăduirea Evanghellei.

Clipa de față vrea să fie o pioasă închinare memoriei marelui Ierarh și o comemorare cerută de două motive: 1. În luna a. c., s'au împlinit 70 de ani dela moartea sa; 2. La 1 Dec. a. c. se încheie un pătrar de veac dela alipirea Ardealului la Patria-Mamă.

O atare comemorare este cu atât mai necesară cu cât se face în jurul unui exemplar de elită al neamului românesc și tinde să aibă un caracter educativ, precum în genere este educativă, atât în sens moral cât și politic, toată tendința istoriei.

Popasuri de acest fel, sunt oaze spirituale în viață. Ele ne îmbie prilejuri de reculegere și întărire sufletească, atât de necesare în vârtejul valurilor care ne cer imperios o orientare sigură.

În contact cu duhul și cu opera mare a lui Șaguna, pe care dorim să le evocăm, fiecare se va simți înălțat și pătruns de florul sacru al împlinirii datoriei totale față de Biserică, Neam și de întreg patrimoniul strămoșesc.

În sensul deplin al noțiunii, Șaguna este un erou, așa cum a conceput eroul istoric și filosoful englez T. Carlyle. Eroul, după el, este omul mare, creator de epocă și luminător de istorie, care are ca niște caracteristice ale sufletului: sinceritatea și curajul.

Prin cea dintâi, eroul are ochii în permanență spre ceruri, iar inima îi este deschisă la prezența Divinității în lume, o acceptă și crede nesdruncinat în ea.

Prin a doua, virtutea curajului, eroul se împlinește pe sine, căci luptă, înfruntă piedici și se jertfește, nu pentru sine, ci pentru colectivitatea pe care o servește, iar la nevoie chiar și moare, fără să renunțe la ideal.

Pe temeiul sincerității, în sensul lui Carlyle, Șaguna a avut o mare credință în Dumnezeu, pe care a slujit-o ca Sf. Ap. Andrei. Cuvintele lui: „De m'as naște de o sută de ori, tot preot m'as face”, dovedesc devotamentul lui fierbinte de apostol al lui Hristos. Iar prin bărbăția sa, prin caracterul său ferm, a făurit poporul și Bisericii sale o istorie nouă, mai bună și mai glorioasă.

Pe drept, românismul întreg al sec. 19-lea a văzut în Șaguna pe Părintele său, pe bărbatul providențial, chemat să fie pentru sine un Moisi eliberator din robia politică, religioasă și morală austro-ungară.

În misiunea sa cerească, marele mitropolit a crezut cu toată tăria sufletului său, după cum a crezut de tânăr în religia mamei sale care-și trage originea dela Hristos, și după cum a crezut în viitorul neamului său, pe care voia să-l vadă liber, părtaș tuturor bunurilor civilizației și ale culturii, la fel cu celelate neamuri conclocuitoare.

Acest crez întreit l-a mângăiat în zile de restriște de care n'a fost lipsit, dar l-a și încălzit de nădejde și l-a dinamizat în lupta statornică, pe care a dus-o cu atâți dușmani ocuți, ca să vadă adunați pe toți Români într-o țară mare și creștină, țară pe care nimănui nu o mărturisirea, dar o purta în sufletul său și o trăia aievea, în hotarele Daciei lui Traian.

În slujba acestui ideal național, el și-a pus toate energiile vieții sale morale și fizice și, tot genul politic, creator și dător de atâtea legi și datini mari, care-l fac un Solon al Românilor.

Aceste lapidare contururi spirituale ale marelui Ierarh, ne fac să recunoaștem în el o uriașă personalitate a istoriei Ardealului, un Păstor model, un conducător naționalist nelntrecut, înflăcărat, prudent, și luminat, dotat cu un spirit clar văzător asupra stărilor sociale și politice ale vremii, pe care le-a captat în interesul neamului.

El este stălpul de foc al neamului, care peste veacuri a despicat brazde adânci de lumină, reușind să scuture jugul și să schimbe soarta Bisericii și ale fraților săi greu împilați.

Drept aceea neamul nostru nu-l va putea uita și nici nu trebuie să-l uite nici odată. Pentru că el este Ioan Botezătorul care a pregătit calea mântuirii — ziua Unirii.

Dacă este adevărată teoria filosofului istoric Chamberlain, din sec. 19, din opera sa „Temeiurile sec. 19-lea”, (apă-

Cuvânt de deschidere rostit în 28 Nov. a. c. la ședința festivă a Soc. „Sf. Gheorghe” dela liceul „Gh. Lazăr”, Sibiu, închinată marelui Ierarh.

Ziua de 1 Decembrie 1918 la Sibiu

Ziua de 1 Decembrie din acest an, în care s'a împlinit un sfert de veac de când poporul român din Transilvania a hotărât unirea sa pe veci cu Patria mamă, s'a sărbătorit și la Sibiu într'un chip potrivit cu însemnătatea acestui eveniment și cu împrejurările în care ne aflăm. Tonul principal al întregii aniversări a fost afirmarea puternică a sufletului românesc de-a refăcut toată moștenirea zilei de 1 Dec. 1918, ca rezultat al strădaniilor și al sacrificiilor generațiilor cari ne au precedat.

Primul act al serbării a fost sf. slujbă din catedrală la orele 11 a. m. oficiată de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, și P. S. Episcop Veniamin al Caransebeșului, înconjurată de un sobor de preoți. A participat o mare mulțime de ofițeri, în frunte cu dnii generali N. Macici, comandantul Armatei Ardealului și Leoveanu, comandantul corpului VI Armată. De asemenea autoritățile administrative, în frunte cu dnul general-prefect Negoiescu, ajutorii de primar Dr. S. Mitea și Vătășanu, un mare număr de profesori universitari, corpul magistraților în frunte cu dl Ion Papp, președintele Curții de Apel, reprezentanții «Astrei», o grupă numeroasă de studenți etc. Răspunsurile le-a dat corul studenților teologi, sub conducerea Păr. prof. Gh. Șoima.

După sf. slujbă, I. P. S. Mitropolit Nicolae a rostit o cutremurătoare rugăciune în care a dat glas tuturor durerilor și nădejților noastre.

Cuvântul ocazional, de puternice vibrații, l-a rostit Păr. rector al Academiei teologice «Andreiane», Dr. D. Stăniloae.

Între orele 11-30—12-30 a avut loc o solemnitate la Universitate și la statuia lui Andrei Mureșianu din fața Universității, unde au vorbit dnii profesori Petre Porușiu și Ioachim Crăciun și doi reprezentanți ai studențimii.

Seara s'a desfășurat în Sala Teatrului Municipal un reușit festival, organizat de Despărțământul sibiuan al «Astrei». În cadrul lui a vorbit cu avânturi cunoscut dl prof. univ. Romul Cândea, despre «Un sfert de veac dela Cîndea». Gruparea universitară teatrală de sub conducerea dnui profesor Victor Papilian a executat actul III din piesa «Domnul Notar» de Octavian Goga, iar corul mixt al Școlii Normale de băieți și fete a executat un frumos program coral.

P. S. Episcop NICOLAE COLAN la cincizeci de ani

Festivitatea dela Alba-Iulia

Vicariatul ortodox român al Alba-Iulia, a sărbătorit Duminecă 28 Nov. a. c. pe Chiriarhul său canonic, P. S. Episcop Nicolae Colan, din prilejul împlinirii vârstei de 50 de ani.

Dimineața, după sf. liturgie, oficiată în sobor la biserica centrală, s'au făcut rugăciuni pentru sănătatea P. Sf. Sale, iar Părintele Protopop Stavrofor Alexandru Baba, președintele Vicariatului, a rostit un insufleșit cuvânt festiv. Au participat toți capii autorităților.

Seara, la orele 6, în spațioasa sală «Carageale», care era plină până la refuz, Corul bisericii centrale din Alba-Iulia a dat un festival religios, în cursul căruia au fost executate — sub diriguirea Păr. diacon Ion C. Popescu — mai multe compoziții de Ioan Ghica Comănești, Tr. Silcher, G. Cucu, I. Cart și I. D. Chirescu.

Festivalul a fost deschis de către Păr. Vicar Al. Baba, care a arătat în cuvinte insufleșite semnificația prasniciului.

Între coruri Păr. Prof. Grigorie T. Marcu dela Academia teologică «Andreiană» din Sibiu, și-a rostit conferința cu subiectul: «Dela Mitropolitul Simion Ștefan al Bălgradului la Episcopul Nicolae Colan al Clujului», evocând momentele de căpetenie ale istoriei traducerii Sfintei Scripturi în românește.

A participat tot ce are Alba-Iulia mai ales, în frunte cu prefectul și subprefectul județului, ajutorul de primar, inspectorii școlari și clerul local.

Din același prilej, organul oficial al Vicariatului, «Renașterea», a apărut în haină de sărbătoare, cu articole omagiale semnate P. Sf. Episcop Veniamin al Caransebeșului, Păr. Vicar Al. Baba, dnii profesori universitari I. Lupaș, S. Dragomir O. Ghibu, I. Matei, Păr. Dr. N. Terchilă, Păr. Dr. S. Stanca, Prot. N. Vasiliu, Păr. Dr. Ilarion V. Felea, Păr. Dr. S. Cândea, Păr. Dr. Grigorie T. Marcu, Păr. Nicodim Belea, dl Mircea Munteanu, Diacon Romeo Dăscălescu și Păr. Prof. Teodor Ciuruș, redactorul responsabil al «Renașterii», care și-a afirmat încă odată destoinicia, prin această izbită realizare.

Cititi, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Textul telegramii I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae trimisă P. Sf. Episcop Nicolae Colan al Vadului, Feleacului și Clujului, Duminecă 28 Noemvrie 1943:

Prea Sfinției Sale

Episcop Nicolae COLAN

KOLOZSVÁR
Hitler Adolf tér 18

Eu și cei din jurul meu, cu ocazia împlinirii alor cincizeci de ani de viață închinată luminat Bisericii și poporului credincios al ei, îți trimitem odată cu tălmăcirea peșturii și dragostea nefericitească rugăm pe bunul Dumnezeu să Te țină sănătos întru mulți ani.

NICOLAE
arhiepiscop și mitropolit

I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae în mijlocul răniților

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae ori de câteori are câteva clipe de răgaz, nu întreprinde ocazia ca să nu cerceteze pe ostășii răniți din spitale, să nu-i mângâie, să nu le deie hrană sufletească spre a putea suporta mai cu încredere suferințele truștești.

Sâmbătă, 27 Nov. c. I. P. S. Sa însoțit de Păr. cons. E. Cioran, a cercetat în curs de 2 ore ostășii răniți și pe alți bolnavi aflați în Clinicele Universitare din Sibiu. Fiecare rănit a fost întrebat de unde este, unde a luptat, ce suferințe are adeseându-le tuturor și fiecăruia în parte cuvinte de mângâiere, revărsând în sufletele lor o rază de lumină, de bucurie și de dragoste părintească. Dnii profesori și medici principali ai clinicelor au dat referințe asupra stadiului în care se aflau unii sau alții din răniți și alți bolnavi de sub îngrijirea lor, I. P. S. Sa a distribuit personal cruciulițe și cărți de rugăciuni pentru fiecare. Bucuria și mulțumirea sufletească se putea citi din fața ostășilor cari s'au învrednicit de părintească purtare de grijă și de cuvintele calde adresate lor de către înaltul Ierarh.

În urmă I. P. S. Sa a vizitat nouile instalații de care dispun Clinicele Universitare, primind informațiile necesare din partea dlui prof. Dr. Hângănuș.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a rămas deplin mulțumit de grija deosebită desfășurată de conducătorii clinicelor față de ostășii noștri.

Serbarea studenților teologi

Marți 30 Nov. ora 6 d. a., a avut loc în Aula Academiei teologice tradiționala serbare a studenților teologi închinată patronului societății lor, Mitropolitului Andrei Șaguna, dela a cărui moarte s'au împlinit 70 de ani.

Serbarea a fost onorată cu un public extraordinar de numeros, multă lume trebuind să rămână pe dinafară. Dintre personalitățile ilustre cari au participat remarcăm pe I. P. S. Mitropolit Nicolae, dl general comandant de armată N. Macici, P. S. Episcop Dr. Victor Glondys, Preot Reinert reprezentantul Ven. episcop Wilhelm Staedel, vicar Dr. Fr. Müller, I. P. C. Sa Păr. vicar T. Scorobeș, Dr. Iuliu Hațieganu rectorul Universității, G. Slon dnii generali Leoveanu, Stavrescu, Filip Agricola, Dr. Ion Papp prim-președintele Curții de Apel, dnii Păpăni Victor Papilian, Aurelian Ionașu, dnii prof. univ. G. Popovici, E. Speranția, Traian Popovici, Emil Teșosu, Aleman, dnul General Prefect C. Negoiescu cu dna, dna Sofia Șt. Meșeș președinta soc. ort. a femeilor române, dnul Grigorie Popa, etc.

Programul, prin felul unitar cu care a fost întocmit și prin excelența cu care s'a executat, a creat o atmosferă de intens en-

tuziasm și a stors admirația unanimă a tuturor participanților.

Cuvântul de deschidere rostit de Păr. Grigorie T. Marcu, preș. de onoare al societății, a fost braful de flori așternut peste memoria marelui Șaguna și evocarea vibrantă a prezenței lui la începutul serbării.

Lucrarea studentului Iuliu Pănică, președintele societății, despre «Providența în Istorie» a obținut alese aprecieri.

Duloasă până la sfârșire a fost poezia studentului poet I. V. Spiridon evocând pustul lăsat de mitalerele dușmane la Ip.

Poezia «Se scoală morții», declamată de stud. M. Mărgineanu a sgușuit sufletele, iar poezia «Rugăciune pentru frații răpiți» a poetului Grigorie Popa, declamată de stud. Vasile Florea a trezit în ele calde accente de rugăciune.

Toate aceste fășniri de flacăra au fost învăluite în dogoarea programului muzical, executat de corul studenților sub conducerea pricepută și nuanțată a Păr. prof. Gh. Șoima. «La mormântul Marelui Andrei» de D. Cunjan, «Arcașul» de I. Vidu, «Marșul Libertății» de T. Popovici, «Rugăciune» de C. Șandru și «Balada Iancului» de Victor Vasilescu, au fost tot atâtea valori ale aceleiași unități muzicale fluide, care a înălțat asistența în înaltul unei trăiri în minune.

La finea programului a vorbit I. P. S. Mitropolit Nicolae, laudând pe tinerii eologi pentru iubirea de neam și de lege pe care au manifestat-o prin serbarea lor. Credința în Dumnezeu și iubirea de popor trebuie să le fie cele două forțe care să-i însuflească în toată misiunea lor, cum au însufleșit și pe Mitropolitul Șaguna. Amintindu-și că anul trecut a comparat serbarea studenților cu vecernia zilei luminată ce va veni, serbarea de anul acesta o compară cu utrenia după care va urma curând marea slujbă a Liturghiei.

† Doctorul NICOLAE COMȘA

La 27 Nov., după scurte suferințe, a trecut la cele veșnice, credinciosul fiu al Bisericii noastre, nelămurit luptător și mare român, Doctorul Nicolae Comșa, în vârstă de 76 ani.

Doctorul Comșa nu s'a mărginit numai în sfera misiunii sale de iscusit medic al circumscripției Săliște, comuna sa natală, ci el a activat din tinerețe în toate compartimentele vieții de obște în slujba neamului. Îl aflăm ca membru activ în toate corporațiile bisericesti, școlare, culturale, dela consiliul parohial până la Consistorul Mitropolitan și Congresul bisericesc; în corporațiile administrative, de binelacere și economice deopotrivă, între cari amintim «Astra» și banca «Albina». Ori unde era o instituție sau societate creată pentru întărirea și înălțarea neamului, Doctorul Comșa era prezent cu cuvântul său înaripat, cu fapta sa pilduitoare, cu seninătatea, cu optimismul său de totdeauna, gata de orice jertfă și dăruire.

Viața și activitatea sa de bun român și suflet mare se desfășoară în două epoci aparte. Una care se încheie la 1 Dec. 1918, a doua, dela marea unire încoace.

În cea dintâi epocă se înrolează de tânăr ca luptător împreună cu alți fruntași și conducători ai neamului de pe vremuri sub dominația străinului în grelele lupte de revendicare a drepturilor firești de libertate, dreptate și de realizare a visului de veacuri pentru neamul nostru. Temperament de luptător știa să însuflească masele începând cu anii Memorandului și culminând în lupta politică electorală din anul 1905, și în cele din urmă armate, când a smuls mandatul de deputat dela Cristian, reprezentând ținutul și județul Sibiului, în parlamentul asupritorilor de veacuri. Doctorul Comșa făcea legătura cu personalitățile de conducere, cu marii bărbați de stat ai Vechiului Regat de pe vremuri. Pentru curajul său, Regal Carol I. îi acordă pentru merite naționale, rara distincție: «Coroana României» în grad de ofițer

rută 1898), care zice că realitatea istoriei o crează spiritualitatea prin personalitate și rasă și că rasa este personalitatea concentrată, iar rasa este personalitatea imprăștiată, coborâtă în anonim, atunci Șaguna este personalitatea cea mai complexă a sec. 19-lea, expresia pură, cea mai autentică și cea mai înaltă a rasei daco-romane, cu întreg genul ei intelectual și moral.

În mod excepțional el sintetizează virtuțile strămoșești, care, prin vibrație puternică, s'au impus istoriei universale timp de două mii de ani, adică: sinceritatea și curajul, credința în Dumnezeu și în forțele vitale, fizice și spirituale ale neamului nostru și lupta dărză pentru dreptate pe care n'a înțeles s'o cerșească niciodată.

Da, Șaguna este personalitatea poli-valentă, care ne-a cuprins peste veacuri pe toți românii, cu toate aspirațiile, vrechile și simțirile noastre.

Comemorându-l, îl simțim oarecum viu în mijlocul nostru și'n adierea duhului său vizionar, înțelept, creștinesc și românesc, ne înălțăm peste grijile vieții zilnice, spre sferile de lumină ale cerului, acolo unde el a vădit și ale cărora ducă de pe pământ înțeles neamului românesc.

Iubiți elevi, pentru voi facem acest popas, căci în curând vouă istoria vă va deschide o pagină albă ca să scrieți aici vrednicia voastră.

Vremile grele de azi ne impun categoric să ne legăm organic și indisolubil

de trecutul nostru eroic. Stați tari pe temelia vieții părinților eroi și vom putea privi înălțat cu încredere.

Din inima acestei sărbători, înțelegeți fapta personalității eroice a marelui Mitropolit Șaguna și hotărâți-vă să-l urmați! Împliniți astfel un imperativ național și îndemnul creștinesc al sf. Ap. Pavel care spune să vă aduceți aminte de mai marii voștri, care v'au grăit cuvântul lui Dumnezeu, Priviți-i cum și-au închinat viața, cum și-au sfârșit viața și urmați-le credința!

Da, iubiți elevi, fiți cu credință în Dumnezeu și în neam, ca și Mitropolitul Șaguna! Iubiți-l cu toată curățenia și sinceritatea sufletului vostru nevinovat, entuziaști pentru orice faptă mare, care începe cu a vă face datoria cât mai deplin ori unde și oricând, dar mai ales acum, când frații așteaptă desrobirea dela noi.

Dea Bunul Dumnezeu, ca să se ridice încă mulți Păstori mari și conducători destoinici de neam ca marele Șaguna! Ajute-ne El, dela pășind peste primul pătrar de veac dela unire, să ne vedem în curând frații desrobiți, iar țara adusă în hotarele ei firești, «dela Nistru până la Tisa» — căci numai așa Mitropolitul Andrei își va dormi la Rășinari somnul liniștit pe veci, fericit că noi, strănepoții lui, nu l-am spulberat visul, nu l-am risipit moștenirea sacră, ci am păstrat-o și am sporit-o, așa cum a crezut, cum a dorit și cum a luptat el!

Jertfele curate, aduse de altarul neamului de vrednicie conducători de odinioară, Dumnezeu le încununează și cu bucurii neuitate care au culminat în marea adunare de la Alba-Iulia, dela 1 Dec. 1918, sărbătoarea biruinței la care a participat și Doctorul Comșa, după ce fusese internat pentru sentimentele sale binecunoscute împreună cu alții preoți și intelectuali de asupritorii de totdeauna.

În a doua epocă, a libertății și a înfrățirii, Doctorul Comșa e membru în Statul Național, prefect al județului Sibiu, în două rânduri, mai târziu deputat în parlamentul țării românești.

În contact cu semenii săi, a rămas același cunoscut de toți: senin, alabil, binevoitor față de toți cari muncesc în marșele atelier al vieții, în și afară de instituții, prin ceea ce și-a câștigat stima și regretul tuturor.

A făcut parte din generația de evlavioși creștini, de buni români, de luptători și conducători care se sting rând pe rând.

Pădurea se rărește. Să rugăm pe bunul Dumnezeu ca în locul stejarilor bătrâni să odrăsească din semința lor alți tineri, de aceeași trăinicie, cu același suflet mare, cu aceeași iubire de lege și neam.

Sicriul cu rămășițele pământești ale Doctorului Comșa, au fost depuse Marți, 30 Nov. în Catedrala mitropolitană străjuit de indurerata familie, de o mare mulțime de prieteni, stimatori și cunoscuți cari au participat cu florile recunoștinței la înșoptirea lui cea mai de pe urmă. Slujba înmormântării a fost săvârșită de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, din a cărui mână a primit sf. Taină și binecuvântarea arhierescă, și de P. S. Sa episcopul Veniamin al Caransebeșului, înconjurat de un sobor de preoți.

Cuvântul din urmă e tălmăcit în semn de recunoștință și apreciere pentru viața dăruită Bisericii și neamului, de prot. cons. E. Cloran, în numele tovarășilor de luptă, a vorbit dl Dr. Al. Valda Voevod, în numele colegiului medicilor insp. sanitar Dr. I. Cosma, în numele „Astrei” și a băncii „Albina”, unde a deținut postul de vicepreședinte al Consiliului, a vorbit dl Dr. I. Lupas, în numele Camerei de Comerț și altele asemenea la cari a participat decedatul, a vorbit Dr. M. Velicu, în numele asilistenților cari au participat în mare număr, primul de recunoștință a fost tălmăcit prin graiul prot. Dr. D. Borcia.

Un împunător convoi se formează însoțind pe Doctorul Comșa, în cântările corului funebru și ale muziciei militare până la Cimitirul central unde trupul său scobit odinioară s'a așezat spre odihna de veci.

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Decembrie 1943

1. În fiecare zi dimineața la ora 6 $\frac{1}{2}$ Utră și în continuare Sfânta Liturghie. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.

2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8 $\frac{1}{2}$ Utră, iar la ora 9 $\frac{1}{2}$ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. Duminecă în 5 Decembrie 1943, servesc: Consilier Ieronim Grovu, Dr. Spiridon Căndea și prot. Mihail Neagu; diaconii: Ioan Cîrcov și Simion Macarie. Predică: cons. Dr. Spiridon Căndea. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: prot. Mih. Neagu.

4. Luni în 6 Decembrie 1943, la sfântul Nicolae servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobef, Prot. stavr. Emilian Cloran, cons. mitr., și Dr. Dumitru Stăniloae, rectorul Acad. teol., cons. Aurel Nanu și Prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Nic. Mladin. Predică: prof. Nicolae Mladin. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Dr. Ioan Chioariu dela parohia Sibiu-Inferior.

stea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Dr. Ioan Chioariu dela parohia Sibiu-Inferior.

5. Duminecă în 12 Decembrie 1943, servesc: prot. Mih. Neagu, cons. Aurel Nanu și prof. Dr. Nicolae Neaga; diaconii: Ioan Cîrcov și cons. Alexandru Popa. Predică: cons. Aurel Nanu. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefin.

6. Duminecă în 19 Decembrie 1943, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și prof. Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: cons. Gheorghe Secaș. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Nicolae Constantin dela parohia Sibiu-Lazaret.

7. Sâmbătă în 25 Decembrie, la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos serveste și predică I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat fiind de un mare sobor de preoți și diaconi. La Oastea Domnului după masă la ora 4 predică: Pr. Dr. Corneliu Sârbu dela parohia Sibiu-Treistejari.

8. Duminecă în 26 Decembrie 1943, a doua zi de Crăciun servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobef, cons. Dr. Andrei Gălea, Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Nicolae Mladin. Predică: I. P. C. Arhim. Teodor Scorobef. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Prof. Mihail Neagu.

9. Luni în 27 Decembrie 1943, la sfântul arhid. și mucenic Ștefan servesc: Prof. Mihail Neagu, preoții dir. prof. Dumitru Călugăr, Ioan Nicoară, Ioan Muntean și duhov. Nicodim Belea; diaconii: Ioan Cîrcov și Simion Macarie. Predică: prot. Mih. Neagu. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: duhovnicul Nicodim Belea.

Nr. 12610/943.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii rămăși după văduva preoteasă Paraschiva Bucșa din Arini—decedată la 10 Noembrie a. c. în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au ridicat dela Casa Arhiepiscopale din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar, în sumă de lei 20.000.—

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 20 Noembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Știri personale. I. P. S. Sa Mitropolit Nicolae a plecat Miercuri, 1 Dec. a. c. la București pentru a lua parte la lucrările Sf. Sinod. Sâmbătă 4 Dec. I. P. S. Sa s'a întors la reședință.

De ziua numelui I. P. Sfințitului nostru Mitropolit Nicolae foaia noastră urează, împreună cu toți cetățarii ei, Arhiepiscopului și Patronului său mulți ani cu sănătate și cu bună sporire în cărmuirea duhovnicească a poporului nostru dreptcredincios. În aceste timpuri grele și în împrejurările îngrijorătoare ce le trăim, neamul nostru simte că are în Marele Ierarh de pe scaunul lui Andrei Șaguna un conducător destoinic, capabil să îndrume corabia destinului nostru național printre primejdii ce ne pândesc spre limbul mântuirii. Prezența I. P. S. Sale la cărma duhovnicească a poporului ardelean e un temei de încredere și de privire liniștită spre zărilor nedeslușite ale viitorului. Mulțumind lui Dumnezeu că ni l-a hărăzit în aceste timpuri de răspântie, tot clerul și poporul îi adresează azi, cu rostire de grai sau în taina sufletului: Întru mulți ani, înalt Prea Sfințite Părinte!

Înagurări. În parohia Ghijasa de jos, protop. Agaita, în Dumineca din 31 Oct. 1943 s'a făcut înagurarea Casei culturale și a primăriei, în prezența dlui suprefect N. Bratu și a tuturor intelectualiilor din Pasa Valea Hârtoaicului. Au săvârșit slujba religioasă preoții V. Cheșcu, I. Ghicășan și T.

Nistor. După cuvântarea preotului Cheșcu, mulțumește, în numele locuitorilor, dl pretor N. Lăzărici, marele binefăcător al comunei noastre, aducând omagiul recunoștinței tuturor sprijinitorilor acestor înfăptuiri. — Coresp.

Concurs. Pentru a contribui la încurajarea talentelor locale și la orientarea lor spre lumea satelor, Gazeta Transilvaniei a publicat concurs, fixând un premiu de două mii de lei pentru cea mai bună schiță (scurtă povestire) cu subiect din viața țaranului. Terminul de înaintare a manuscriselor este 15 Ianuar 1944. Lucrările se trimit la adresa dlui Gh. Tulbure, redactor, Brașov, str. Dorobanți 13, Un pachet închis, cu numele și adresa autorului, se va anexa la manuscris.

Păr. Dr. Ilie Dăianu și-a repetat Joi seara, 25 Nov. a. c., în sala Prefecturii din Sibiu, în cadrele Agrului, conferința pe care a rostit-o prin multe orașe ardelenne despre un Sfânt român catolic din v. XVI Irimie Valahul, care a trăit în Italia. Învățătura ce rezultă din această asiduă strădanie a Păr. Dr. Ilie Dăianu este: „Tineri, desrădăcinați-vă, părăsiți-vă nația prin trecerea la altă religie, ca să fiți slăviți peste câteva sute de ani, așa cum e slăvit azi de mine Irimie Valahul”. Precum se vede, o conferință cum nu se poate mai actuală pentru zilele noastre.

Nr. 72161/943.

3-3

Concurs

Pentru întregirea de secretar dela Școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai unei școli secundare și de confesiune ortodoxă.

Cererile se înaintează Direcțiunii școlare.

Sibiu, la 4 Noembrie 1943,

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 397/943.

(80) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Hondoi, protopopiatul Deva, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială: 900 st. patrați pădure, 7 jugăre fanaș și livezi, 1 jugăr arător.
3. 20 litri porumb de fiecare cap de familie, sau echivalentul în bani, adău.
4. Locuință corespușătoare, cu toate dependențele necesare pentru gospodărie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat, însoțite de actele de studii și încuviințarea de candidare dela I. P. S. S. Mitropolitul nostru.

Candidații se vor prezenta apoi în parohie într-una din Dumineci sau sărbători, cu încuviințarea noastră, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin
pe anul 1944

cu Șematism Lei 250.—; fără Șematism Lei 80.—

Calendarul „Oastea Domnului”
pe anul 1944 Lei 80.—

Calendarile au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhiepiscopale din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 60 pt. porto postal — Contra ramburs nu se trimite —

Deva la 30 Octomvie 1943.
Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial,

Teofil Chiffa
protopop

81 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc în parohia Broșteni, prot. Blaj se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.—

Venitele acestui post sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Folosirea sesiunii cantonale de 5 jug. arător.
3. Stola uzitată în parohie.
4. Locuință în natură, sau chiria corespușătoare.

Sibiu, la 17 Noembrie 1943.

Consiliul parohial Broșteni

Nr. 11840-943.

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Rod II, din protopopiatul Săliște, se publică Concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român

Cererile se vor înainta la Consiliu arhiepiscopesc în Sibiu, care va întreg parohia prin numire.

Venitele postului sunt:

1. Salarul dela Stat.
 2. Stola obișnuită în protopopiatul Săliște.
 3. Relut de lemne de foc.
- Vor fi preferați preoții cu vechime de serviciu.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 12 Noembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

ad. Nr. 646-943.

(83) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de diacon, pe lângă biserică Sf. Adormire Brașov-Cetate, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post

1. Salarul dela Stat.
2. Remunerație din partea bisericii de Lei 3500 lunar, și 5 jugăre de pământ, pentru predarea orelor de religie la școlăle primare din parohie.
3. Stola obișnuită în parohie la serviciile de cununii și înmormântări, când e cu doi preoți, și dela bobotează.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit Nicolae, se vor înainta în termen oficiului protopopesc al Brașovului.

Concurenții se pot prezenta într-o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a servi și a face cunoștință cu credincioșii.

Din ședința Consiliului parohial al bisericii Sf. Adormire, Brașov-Cetate, ținută la 27 August 1943.

Dr. N. Stînghe
Adm. Prot.

Pr. V. Coman
Paroh.